

Szántó Edit A Szobájában

Anyám van a képen. A fénykép Tövisen készült, otthon. Neki külön szobája volt, még emlékszem, mondta, hogy "Ez volt a leányszobám". Ezek közül a képek közül, amik a falon vannak, már egyre sem emlékszem, viszont erre a kerek párnára igen, ami a lába alatt van. Ki tudja, hogy a háború alatt mi lett vele? Valahová elkallódott.

Az anyai nagyapát úgy hívták, hogy Weissberger Bernát. Valamikor az 1800-as évek közepén születhetett [Valószínűleg inkább az 1870--1880-as években. -- A szerk.]. Hogy iskolai végzettsége milyen lehetett? Nem hinném, hogy több mint nyolc osztálya lett volna [Valószínűleg vagy hat

elemit végzett, vagy esetleg négy polgárit is. -- A szerk.], hiszen ő kereskedő volt. Hogy milyen családból származott, hogy volt támogatása, nem volt, azt nem tudnám megmondani, de volt egy nagy építkezési lerakata, óriási nagy telekkel, és négyszobás összkomfortos házuk volt ott.

Az anyai nagyanya Mezei Hermina volt. Ő is a körül született, mint a nagyapám. Nagyanyám zsidó asszony volt, mindenki zsidó volt [a családban], nem hiszem, hogy ott névváltoztatás lett volna, mert nagyanyámnak az öccse Mezei Sámuel -- Samu bácsinak hívtuk --, ő Bukarestben élt mint Mezei. Tehát lehet, hogy még az ükszülők változtatták meg esetleg a nevüket. Nagymamának a testvére, aki Bukarestben élt, főkönyvelő volt. Tehát ő már valami komolyabb iskolát kellett végezzon, mert tudom, hogy Bukarestben valami nagy cégnek volt a főkönyvelője. Anyámnak testvére nem volt, nagymamának volt még egy leánytestvére, és nagyapámnak nem volt -- ha jól tudom.

Az anyai nagyszülők sem voltak vallásosak. Csak annyit tudok, hogy elmentek a templomba ünnepekkor, de otthon olyan például, hogy péntek este gyertyagyújtás, ilyet én nem láttam. Kóser háztartás sem volt.

A nagyszülők házában volt fürdőszoba. Négy nagy szoba volt, fával fűtöttünk, csempekályhák voltak, hidrofor a fürdőszobában, annak idején már pumpával [szivattyúval]! A padlason volt egy hatalmas nagy tartály, és valami pumpaszerűséggel nyomták fel a vizet a tartályba, s akkor a fürdőszobában volt egy kazán, s az melegítette a vizet a fürdésekhöz. Teljes komfortunk volt. Hatalmas nagy udvar, lovas szekér nem volt, hanem óriási nagy csobán [juhász] kutyáink voltak, akik vigyáztak a "poartá"-ra [kapura].